

Pytania i odpowiedzi Biblijne

PYTANIA I ODPOWIEDZI BIBLIJNE:

Pytanie: Czy Pan Jezus będąc na ziemi był częściowo Bogiem i człowiekiem?

Odpowiedź: Mamy w Piśmie Świętym informacje o przedludzkiej egzystencji Jezusa, czasie po zmartwychwstaniu, a także o pierwszej i wtórej obecności. Nigdzie jednak Biblia nie mówi, że człowiek Jezus posiadał podwójną naturę ludzką i Boską, czyli że był jednocześnie Bogiem i człowiekiem.

O naturze Jezusa przed przyjściem na ziemię mówi ten fragment: Ono Słowo było u Boga [Jahwe], a Bogiem było ono Słowo (Jan.1:1BG). Abyśmy byli w stanie wskazać, o kim mówi dany werset, powinniśmy podkreślić różnicę pomiędzy jedynym Bogiem (Jahwe), a jednym z bogów. Słowo było u [jedynego] Boga [ho theos], a Bogiem [theos] – jednym z bogów] było ono Słowo. Powyższy werset odnosi się do naszego Niebiańskiego Ojca Jahwe i do Jego Syna Jezusa Chrystusa.

Człowiek na okup

Wiemy z Biblii, że Jezus zanim opuścił chwałę, by stać się człowiekiem, był w kształcie Bożym (Flp. 2:6) – w duchowym stanie – był istotą duchową. Ale aby zostać „okupem” za ludzkość musiał stać się człowiekiem; musiał mieć taką samą naturę jaką miał grzesznik Adam, którego miał zastąpić w grobie śmierci. Wobec tego zmiana natury była konieczna na naturę ludzką, by stał się człowiekiem – „Słowo ciałem się stało” (Jan.1:14).

W Liście do Filipian 2:7-8(BG) Paweł stwierdza w następujący sposób: Postawą znaleziony jako człowiek, sam się poniżył, wyniszczył siebie, pozbawił się chwały i godności jako Logos i będący posłusznym aż do śmierci krzyżowej, dlatego jako doskonały człowiek, jako odkupiciel mógł złożyć za grzech Adama odpowiadającą cenę. Nie był też Jezus połączeniem dwóch natur,

ludzkiej i duchowej. Połączenie dwóch natur nie tworzy ani jednej ani drugiej, lecz hybrydę, niedoskonałą istotę, która jest obrzydliwością w pojęciu Boskich ustaleń 1 Mojż. 6:6.

Rozumiemy, że Pan Jezus jest Synem Bożym, jak to sam oświadczył: „początkiem stworzenia Bożego” (Obj.3:14). Następnie spostrzegamy, że każdy kto chciałby odkupić człowieka, musiałby sam być człowiekiem, pełnym odpowiednikiem człowieka, który zgrzeszył. Ta myśl pomaga nam zrozumieć wszystko co Biblia mówi o opuszczeniu przez Pana niebiańskiej chwały i statusu się człowiekiem (Fil.2:6-11; 2 Kor.8:9; Jan 1:14).

Jezus nie był też połączeniem dwóch natur, ludzkiej i duchowej. Połączenie dwóch natur miało już raz miejsce w historii ludzkości, gdy na ziemię zstąpili aniołowie by współżyć z kobietami, z czego rodzili się olbrzymi (1Moj.6:4). Pan Bóg nie dał przyzwolenia na połączenie tych natur, zniszczył więc te istoty w wodach potopu.

Jezus stał się człowiekiem

Rozumiemy, że Pan Jezus jest Synem Bożym: początkiem stworzenia Bożego (Obj.3:14). W przypadku pierwszego przyjścia „On, który był bogaty, stał się ubogim”, dla dobra ludzkości. On nie udawał, że jest biedny, nie odgrywał roli biednego czy kogoś, kto na pewien czas przyjął ciało niższego rzędu. On był człowiekiem Jezusem Chrystusem. On pozostawił chwałę, którą miał u Ojca, zanim powstał świat. On to wszystko opuścił, zrezygnował ze stanu na poziomie duchowym i zmienił swe życie w duchowym stanie na naturę ludzką, żeby stać się odpowiednią ceną za człowieka, który zgrzeszył – za Adama. Jeśli ktoś temu przeczy i uważa że Jezus był w tym czasie Bogiem, to wyraża myśli diabelskie (1Jan.4:2-3).

Nie był więc Logos przed przyjściem na ziemię na tak wysokim stopniu duchowego istnienia, na jakim jest teraz. Gdy przyszedł na ziemię, stał się człowiekiem. Gdy zmartwychwstał, gdy wstąpił do nieba, dostał od Pana Boga naturę boską, gdyż Bóg wielce Go wywyższył za posłuszeństwo i za to, że stał się dobrowolnym okupem za człowieka (Fil.2:8-9). Teraz jest na najwyższym stopniu duchowego bytu, jest uczestnikiem natury boskiej, takiej jak ma Jahwe, nie jest jednak mu w żadnym wypadku równy.